

U PRVOM PLANU

BIOGRAFIJA DR. SC. STANISLAVA PIPLOVIĆA

UDK: 929Piplović, S.
Primljeno: 15. lipnja 2022.

dr. sc. IVANKA KUIĆ
Rovinjska 4
21000 Split, HR
kuicivanka@gmail.com

Stanislav (Stanko) Piplović rodio se 7. svibnja 1932. godine u Splitu. Prvu mušku realnu gimnaziju upisao je 1944., a 1948. položio niži tečajni ispit. Nakon toga je upisao Srednju tehničku građevinsku školu, Odjel za putove i željeznice i 1951. diplomirao. *Arhitektonski odsjek Tehničkog fakulteta u Sarajevu* upisao je 1952. i diplomirao 1960. godine. Nakon diplomiranja radio je u građevinskom poduzeću *Tehnogradnja* kao voditelj radova, nakon toga u Projektnom birou *Tehnika* kao projektant i u *Građevinskoj direkciji* na čelu Odjela za prostorno planiranje. Usporedo s tim, radio je kao honorarni profesor u srednjim i višim stručnim školama u Splitu. Predavao je deskriptivnu geometriju u *Pomorskoj školi*, a građevinske konstrukcije na *Građevinskom odsjeku Srednje tehničke škole*. Umirovljen je 1992. godine. U praktičnom radu radio je kao voditelj gradilišta u Splitu (zgrade mljekare u Kopilici, pogon *Montera* u Lori) i nadzorni organ u izgradnji, zatim na poslovima investiranja, projektiranja i urbanizma te prostornog planiranja. Nakon što se odlučio za izradu doktorata, polagao je skupni ispit iz povijesti umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Zadru (rigoroza) i položio ga 1990. godine. Doktorirao je 1993. na Filozofskom fakultetu u Zadru, Sveučilišta u Splitu na području društveno-humanističkih znanosti, povijesne znanosti, na temi *Graditeljstvo Trogira u 19. stoljeću*. Ministarstvo znanosti i tehnologije upisalo ga je iste godine u registar kao znanstvenog suradnika na području povijesnih znanosti, disciplina Povijest umjetnosti.

Nakon izbora za docenta predavao je kolegij *Povijest pomorskog graditeljstva Hrvatske* na Poslijediplomskim znanstvenim studijima *Povijest hrvatskog pomorstva* Filozofskog fakulteta u Zadru. Bio je i gost profesor na Poslijediplomskim studijima povijesti umjetnosti, smjer *Zaštita spomenika kulture* na Filozofskom fakultetu u Zagrebu i Umjetničkoj akademiji u Splitu. Bio je mentor više magistarskih i doktorskih radova na tom fakultetu. U fokusu njegova znanstvenog rada nalazi se istraživanje povijesti, povijesti umjetnosti i arhitekture Dalmacije, posebno Splita, kao dijela opće povijesti umjetnosti te teorija i praksa zaštite graditeljskog nasljeđa.

Slika 1. Stanko Piplović kao dječak s roditeljima i sestrom.

Slika 2. Boris Krtulović i Stanko Piplović kao bruoši na Tehničkom fakultetu u Sarajevu

ZNANSTVENI I STRUČNI RAD

Dr. sc. Stanko Piplović svoj radni i znanstveni angažman posvetio je proučavanju povijesti, arhitekture, urbanizma i likovnih umjetnosti Dalmacije. Svojim javnim djelovanjem aktivno se bavio zaštitom graditeljskog nasljeđa u Splitu. Kao stručni i znanstveni suradnik *Urbanističkog zavoda Dalmacije* i *Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture u Splitu* izradio je niz studija povijesnog razvitka i mjera zaštite vrijednih prostornih sredina. Saznanja iz bogatog istraživačkog rada, teorijske stavove i praktična rješenja pretočio je u

svoje stručne i znanstvene radove i knjige. Objavio je 7 knjiga i brošura, 325 znanstvenih i stručnih radova tiskanih u Hrvatskoj i u inozemstvu. Na prošlost i spomenike kulture Splita u njegovoj bogatoj bibliografiji odnosi se 186 radova. Svemu treba još dodati oko 250 prigodnih i popularnih članka, prikaza i rasprava te recenzija knjiga i znanstvenih članaka u kojima je popularizirao probleme zaštite i očuvanja kulturne baštine i tako doprinosa bogatstvu splitske kulturne scene i dijalogu o baštini kao važnom pitanju 21. stoljeća. Izlagao je na 115 domaćih i međunarodnih znanstvenih skupova. Od toga je s izlaganjem sudjelovao na 44 skupa na manifestaciji *Nijemci i Austrijanci u hrvatskom kulturnom krugu* u Osijeku, a na *Danima Cvita Fiskovića* održao je 11 izlaganja.

Među njegovim posebno važnim ostvarenjima na očuvanju spomenika kulture ističe se konzervatorski zahvat premještanja i rekonstrukcije klasicističkog ljetnikovca Garagnin-Fanfogna u Divuljama kod Trogira 1974./1975. god. te izrada urbanističko-arhitektonskog rješenja i projektne dokumentacije uređenja barokne venecijanske utvrde Gripe u Splitu tijekom 80-ih godina za potrebe Pomorskog muzeja i mornaričke knjižnice. Sudjelovao je također i u istraživanju antičke nekropole koja je 1965. godine pronađena u predjelu Lora u Splitu. Kao suradnik *Urbanističkog zavoda i Zavoda za zaštitu spomenika kulture u Splitu* izradio je niz studija povijesno-prostornog razvitka naselja u Dalmaciji kao prilog elaboratima za njihovo urbanističko uređenje. Među njima su naselja Ubli na Lastovu, područje donjeg toka rijeke Neretve, Glavina Donja u Imotskome, jugoistočni kvadrant Dioklecijanove palače i predio Pistora u povijesnoj jezgri Splita. Obradio je srednjovjekovnu tvrđavu Klis, klasicistički park Garagnin-Fanfogna u Trogiru te staro splitsko groblje Sustipan, predloživši mjere njihove zaštite, smjernice za rekonstrukciju i revitalizaciju. U okviru izrade Konzervatorskog elaborata kao podlogu za Generalni plan Splita sačinio je studiju postojećeg stanja arhitekture Splita 19. i 20. stoljeća.

Uz rad na rekonstrukciji i izradi konzervatorskih projekata i dokumentacije te na zaštiti spomenika kulture, dr. sc. Stanko Piplović bavio se istraživanjem i znanstvenim proučavanjem stare dokumentacije, posebno arhivskih izvora poput arhiva i knjižnice Garagnin-Fanfogna, iz područja povijesti i teorije urbanizma, arhitekture, zaštite graditeljskog nasljeđa i likovnih umjetnosti. U svom radu okrenut je i istraživanju dalmatinske povijesti. Njegova je zasluga da je u stručnu literaturu uveo imena značajnih arhitekata i umjetnika koji su

u Dalmaciji ostavili svoja djela, a bili su gotovo zaboravljeni. To je ponajprije Giannantonio Selva iz Venecije koji je doprinio afirmaciji europskog klasicizma u trogirskom kraju, potom Basilio Mazzoli iz Rima, profesor na studiju arhitekture u Zadru u vrijeme francuske uprave koji je u duhu klasicizma odgojio više domaćih stručnjaka. Zatim arhitekt Petar Pekota, Mazzolijev učenik i kasniji okružni inženjer u Zadru, čiji je život i djelovanje Stanko Piplović prvi opisao. Posebnu je pozornost posvetio arhitektu Ćirilu Ivekoviću, referentu za bogoštovne gradnje dalmatinskoga Namjesništva. Među značajnim arhitektima koje je istraživao nalaze se i Kamilo Tončić, Harold Bilinić, Alois Hauser i Cornelius Gurlitt, koje je obradio u monografijama.

Posebno su važne njegove monografije *Graditeljstvo Trogira u 19. stoljeću* te dvije knjige *Izgradnja Splita između svjetskih ratova* i *Izgradnja Splita u XIX. stoljeću* koje imaju enciklopedijski karakter jer je u njima minuciozno, iz različitih izvora sakupljeno najvažnije znanje o povijesti gradnje u Splitu. Tim je nezaobilaznim knjigama Stanko Piplović još jednom potvrdio svoj intelektualni habitus i znanstveni interes – istraživanje i prikupljanje podataka o razvoju Splita i Trogira tijekom 19. i u prvoj polovici 20. stoljeća. Radeći neumorno na povijesti splitskog urbanizma, 2019. objavio je i knjigu *Splitske vode* u kojoj opisuje opskrbu Splita vodom od antičke Salone i Dioklecijanove palače preko javnih i privatnih gotičkih i renesansnih bunara, obnove Dioklecijanovog akvedukta u 19. stoljeću sve do danas.

U svojim je člancima obradio probleme graditeljske umjetnosti Dalmacije, posebno razvoj u 19. stoljeću, povijest hortikulture i pomorske gradnje. Istražujući stare fortifikacije (arsenal u Puli, tvrđavu Klis, utvrde u viškoj luci, tvrđavu Gripe u Splitu i u Korčuli) tumačio je njihove dispozicije sa stajališta taktike i operatike. Proučavao je izgradnju sustava župskih crkava i kuća u Dalmaciji kao dio politike austrijske uprave. Istražio je također i organizaciju konzervatorske službe u Dalmaciji, naročito djelovanje Središnjeg povjerenstva za istraživanje i očuvanje povijesnih i umjetničkih spomenika u Beču te Povjerenstva Dioklecijanove palače koje je na poticaj don Frane Bulića osnovano 1904. godine u Splitu. Suradnik je u enciklopedijskim izdanjima *Hrvatskog leksikografskog zavoda*, *Hrvatskog bibliografskog leksikona*, *Likovnoj enciklopediji* i *Enciklopediji hrvatske umjetnosti*.

U radu dr. sc. Stanka Piplovića treba posebno naglasiti suradnju sa splitskim znanstvenim časopisom *Kulturna baština* koji izdaje *Društvo prijatelja*

kulturne baštine Split. U pripremi i produkciji toga časopisa sudjelovao je kao član uredništva i kao glavni urednik. Nastojanjem da okupi renomirane suradnike umnogome je doprinio da ta publikacija postane cijenjen znanstveni časopis o povijesnim pitanjima Splita i splitskog područja te iz područja drugih humanističkih i društvenih znanosti. U časopisu *Kulturna baština* objavljuju radove poznati splitski i hrvatski historičari, povjesničari umjetnosti i znanstvenici iz drugih znanosti. Procjenjujući objavljene radove časopis je nezaobilazan izvor za proučavanje novije povijesti Splita.

Osim brojnih članaka koje je objavio u tom časopisu, Stanko Piplović bavio se i različitim istraživanjima i uređivanjem publikacija. Priredio je blok radova o samostanu sv. Frane u Splitu te 1989. godine uredio broj posvećen povijesnoj jezgri Splita. Istražujući povijest splitskog školstva uredio je 1993. godine katalog *Knjižnica C. K. Obrtničke škole u Splitu* i priredio izložbu knjiga iz knjižnice u okviru manifestacije *Knjiga Mediterana* osnažujući sjećanje na tu važnu školu koja je obrazovala tadašnje splitske obrtnike i zanatlije. Bio je 2010. glavni urednik spomenice povodom 80. godišnjice djelovanja Zajednice društava inženjera i tehničara u Splitu. Glavni je urednik zbornika radova posvećenih 290. obljetnici Klasične gimnazije u Splitu te 1992. zbornika *100 godina Obrtničke škole u Splitu*. Od 1994. bio je član izdavačkog savjeta Društva arhitekata Splita. Glavni je urednik *Zbornika Zajednice udruga inženjera i arhitekata Splita* koji je tiskan 2008. god. Član je izdavačkog savjeta godišnjaka *Jahrbuch* Njemačke zajednice u Osijeku te jedno vrijeme talijanskog časopisa *Cimbas*, organa Instituta za istraživanje pomorske povijesti Picena koji izlazi u San Benedettu del Tronto u Italiji.

Kao izvanredan poznavatelj povijesti Splita i njegova razvoja, sudjelovao je u predstavljanju više stručnih i knjiga i zbornika radova. Poticanje ljubavi i brige za naslijeđenu baštinu, posebice graditeljskog naslijeđa, u habitusu je njegova znanstvenog i društvenog djelovanja. U svrhu promidžbe kulturne baštine održao je niz popularnih predavanja. Među njima su teme o zaštiti urbanističkog naslijeđa u prvom urbanističkom planu Splita, rekonstrukciji tvrđave Gripe u Splitu, arhitekturi Ivana Meštrovića, o osnovama dokumentacije u arheologiji, zaštiti kulturnih dobara od ratnih razaranja, zapažanjima o Dioklecijanovoj palači, vraćanju dostojanstva Sustjepanskom groblju, o kliškoj tvrđavi između prošlosti i budućnosti, kužnoj pošasti u Splitu i Makarskoj 1815. godine i druge. U sklopu obilježavanja Međunarodnog dana arhiva 9. lipnja 2015. u organizaciji Hrvat-

skog državnog arhiva u Splitu održao je predavanje *Svakodnevnica u Dalmaciji za Prvog svjetskog rata*. U okviru Hrvatsko-austrijskog društva u Splitu sudjelovao je u organizaciji obilježavanja godišnjice Viškog boja u kojemu je austrijska mornarica 1866. pobijedila nadmoćnu talijansku eskadru. Sjećanje na Viški boj kao veliku temu dalmatinske hrabrosti i sjećanje na veliku pobjedničku bitku i obilježavanje 130. obljetnice 2001. godine i 150. godišnjice 2016. motivi su njegova sudjelovanja u organizaciji i svečanostima na kojima su sudjelovale i austrijske povijesne postrojbe i pripadnici Hrvatske ratne mornarice. U vezi s tim, Piplović je surađivao u organizaciji oko postavljanja novog spomenika palim mornarima u bitki na groblju Prirovu u Visu.

Stanko Piplović objavio je niz članaka u mnogim središnjim i lokalnim novinama kao zagovaratelj lokalne kulturne baštine. Pisao je u *Brodosplitu* Split, *Danu* Split, *Glasi koncila* Zagreb, *Hrvatskom slovu* Zagreb, *Kroatische Adria* Split, *Malim novinama* Zagreb, *Makarskoj kronici* Makarska, *Nedjeljnoj Dalmaciji* Split, *Ogledalu*, *Slobodoj Dalmaciji* Split, *Solinskoj kronici* Solin, *Trogirskom glasniku* Trogir, *Trpimiru* Klis, *Večernjem listu* Zagreb, *Vjesniku* Zagreb, *Vjesniku općine Korčula* Korčula, i drugim časopisima i novinama.

Suradnik je mnogih domaćih i stranih znanstvenih i stručnih publikacija, što se može vidjeti u njegovoj vrlo bogatoj bibliografiji. Primjerice: *Acta historiae medicinae* Beograd, *Adrias* Split, *Analji Galerije Antuna Augustinčića* Klanjec, *Arhitektura* Zagreb, *Arte Veneta* Venecija, *Baština* Split, *Cetinska vrila* Sinj, *Croatica Christiana Periodica* Zagreb, *Čovjek i prostor* Zagreb, *Deutsches Wort* Zagreb, *Dubrovnik* Dubrovnik, *Glasnik – Kurier* Rijeka, *Glasnik Društva bibliotekara* Split Split, *Geodetski list* Zagreb, *Godišnjak grada Korčule* Korčula, *Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske* Zagreb, *Grad na gori*, *Grada i prilozi za povijest Dalmacije* Split, *Historijski zbornik* Zagreb, *Hortikultura* Split, *Hrvatska obzorja* Split, *Informatica muzeologica* Zagreb, *Istra Pula*, *Izdanje Historijskog arhiva u Splitu* Split, *Jadranska meteorologija* Split, *Kačić* Split, *Klesarstvo i graditeljstvo* Pučišća, *Kroatische Adria*, *Kulturna baština* Split, *Liječnički vjesnik* Zagreb, *Luško libro* Zagreb, *Makarsko primorje* Makarska, *Mogućnosti* Split, *Mornarički glasnik*, *Napredak* Sarajevo, *Obavijesti Hrvatskog arheološkog društva* Zagreb, *Peristil* Zagreb, *Pogledi* Split, *Poljica Gata*, *Prilozi povijesti umjetnosti u Dalmaciji* Split, *Prostor* Zagreb, *Radovi zavoda za povijesne znanosti HAZU u Zadru* Zadar, *Radovan* Trogir, *Runovički zbornik* Runović, *Smotra-Rundschau* Zagreb, *Starohrvatska prosvjeta* Split, *Sustipan* Split, *Tusculum* Solin, *Vartal* Trogir, *Vila Velebita* Split,

Vijesti muzealaca i konzervatora Hrvatske Zagreb, *Vjesnik za arheologiju i historiju dalmatinsku* Split, *Zadarska revija* Zadar i drugi.

Objavio je radove i u mnogim zbornicima posvećenim pojedinim osobama, ustanovama ili lokalnim kulturnim fenomenima što pokazuje širinu njegova zanimanja i poznavanja kulturnih i povijesnih problema. Svakako su najpoznatiji *Zbornik Danice Božić Bužančić* Split 1996., *Brački zbornik* Supetar 1997., *Čuvari baštine* Imotski 1989., *Hrvatski rasadnik* Zagreb 1999., *Grad za 21. stoljeće* Karlovac 2000., *Grada i prilozi za povijest Dalmacije* Split, *Imotski zbornik, Ivan Duknović i njegovo doba* Trogir 1996., *Ivi Maroeviću baštinici u spomen* Zagreb 2009., *Kaštelanski zbornik, Kaštela kolijevka Hrvatske* Kaštela 1999., *Kapucinski samostan i svetište Gospe od Pojšana* Split 2010., *Majstor Radovan i njegovo doba* Trogir 1994., *Makarski zbornik, Naš museum* Zagreb 1998., *Radovan Ivančević, Rana renesansa u Trogiru* 1997, *Svjetionik na Palagruži* Split 1996, *Vinišćanski zbornik Vinišća* 2008, *Zaštita povijesnih centara od ratnih razaranja* Budva 1984., *Zbornik dana Cvita Fiskovića* Zagreb 2006., *Zbornik otoka Drvenika* Drvenik 2000., *Zbornik Stijepa Obada* Zadar 2010., *Zbornik o Zagori, Zbornik radova Desničini susreti* Zagreb 2014., *Zbornik Tomislava Marasovića* Split 2002., *Zbornik Zajednice udruga inženjera Splita* Split 2010., *Vela Luka na putu samosvojnog razvoja* Vela Luka 2000., *700 godina Korčulanske biskupije* Korčula 2005., *XII. savjetovanje o tehničkim dostignućima u proizvodnji cementa* Kaštel Sućurac 1997., *XVI. savjetovanje o tehničkim dostignućima i ekološkim rješenjima u proizvodnji cementa i vlaknocementnih proizvoda* Split 1995., *Marjanskim crkvicama* 2001., o Viškom boju u više navrata i u drugim časopisima.

Sudjelovao je radu mnogih okruglih stolova, u raspravama u emisijama na televiziji i na radiju. Postavio je ili otvorio preko 20 izložaba i napisao kataloge za njih u Hrvatskoj i u inozemstvu. Posebno se ističe velika smotra obnovljenih umjetnina otvorena 21. veljače 1983. u Splitu povodom Dana zaštite spomenika kulture. Na toj velikoj manifestaciji sudjelovalo je šesnaest ustanova koje su bile angažirane na zaštiti kulturnih dobara. U okviru manifestacije „Marulićevi dani“ 1994. sudjelovao je kao autor i u organizaciji nekoliko izložbi koje pokazuju širinu njegova znanstvena interesa, među kojima su: *Škola lijepih vještina* 1994., *Blago Hrvatske u Arhivu mapa za Istru i Dalmaciju* 1992., *Hrvatske obalne utvrde u 19. i 20. stoljeću* 1993., *Djelo Harolda Bilinića* 1994., *Alois Hauser arhitekt i konzervator* 1996., *Tragovima Hrvata u Austriji*

1997., *Vrijeme stvara slike 1997.*, *Arhitektura kao angažman 1997.*, *Austrijsko slikarstvo XIX. i početka XX. stoljeća 1999.*, *Bečka arhitektura na fotografijama W. Zedniceka 2000. godine*. Autor je izložbe 2006. *Splitske vode* u organizaciji Društva prijatelja kulturne baštine i Muzeja grada Splita u Splitu i Zagrebu. Godine 2007. sudjelovao je kao jedan od autora na pripremi velike izložbi o Dalmatinskoj zagori koju je priredilo Ministarstvo kulture u Klovićevim dvorima u Zagrebu na kojoj je predstavljena kulturna i prirodna baština Zagore.

Neumoran rad dr. sc. Stanko Piplović nastavlja i u novije vrijeme. Godine 2017. objavio je radove o boravcima Franza Ferdinanda u Dalmaciji te o prilikama početkom Prvog svjetskog rata u Splitu. Organizirao je skup povodom 200 godina podržavljenja Klasične gimnazije u Splitu. Izlagao je na znanstvenom skupu *Nijemci i Austrijanci u hrvatskom kulturnom krugu* u Osijeku o kompozitoru Franzu von Suppeu, utemeljitelju bečke operete, koji se rodio u Splitu te sudjelovao u radu skupa povodom 135. godišnjice pohrvaćenja Splitske općinske uprave.

Tijekom 2018. godine sudjelovao je s referatom na znanstvenom skupu *Splitski gradonačelnici* i u sklopu toga objavio znanstveni rad o splitskom načelniku Ivanu Mangeru iz vremena Hrvatskog narodnog preporoda. Iste godine sudjelovao je na znanstvenom skupu povodom osam desetljeća od smrti našeg sugrađanina dr. Ante Trumbića i objavio rad o sjećanjima na tog velikog hrvatskog domoljuba. Godine 2019. sudjelovao je na znanstvenom skupu u Zadru o završetku Prvog svjetskog rata u Dalmaciji s temom *Split 1918. godine*. Objavio je i članak o splitskom gradonačelniku Mihovilu Kargotiću. U studenom je izlagao na znanstvenom skupu *Naše more* i prikazao temu o Vojnopomorskoj hidroavionskoj bazi u Divuljama. Organizirao je znanstveni skup o stotoj obljetnici dovođenja električne struje u Split 2021. godine, vodopada s Gubavice kod Zadvarja. Uvođenje električne rasvjete bio je jedan od ključnih događaja za daljni društveni i gospodarski razvitak Splita.

JAVNO DJELOVANJE

Baština kao motiv i stalna inspiracija Stanka Piplovića ne ograničava se samo na pisanje knjiga i članaka. Više od 50 godina prisutan je u javnom i društvenom životu Splita kao član ili suradnik mnogih splitskih ustanova, stručnih i kulturnih udruga. Godine 1992. imenovan je članom Savjeta Hrvatskog državnog arhiva u Splitu (nekadašnjeg Povijesnog arhiva). Bio je član Savjeta projekta uređenja klasicističkog parka Garagnin-Fanfogna u Trogiru te suradnik manifesta-

cije *Knjiga Mediterana* u Splitu. Djelatan je član Savjeta povijesne jezgre Splita. Godine 2005. izabran je za člana Savjeta Europskog pokreta u Splitu. Bio je član Udruženja hrvatskih arhitekata, Društva povjesničara umjetnosti Hrvatske, Arhivskog društva Hrvatske, Saveza povijesnih društava Zagreb, Matice hrvatske, Ogranak u Splitu. Dopredsjednik je i od 1913. doživotni počasni dopredsjednik Hrvatsko-austrijskog društva Split i član upravnog odbora Hrvatsko-njemačkog društva Split, udruge *Dante Alighieri* Split te kroz ove organizacije doprinio je prijateljskim vezama Hrvatske sa zemljama zapadne Europe. Godine 1998. izabran je za počasnog člana društva *Vela Luka* u Zagrebu.

Posebna je njegova veza s Društvom prijatelja kulturne baštine Splita čiji je član Predsjedništva od 1973. godine i u kojem djeluje skoro 50 godina. Dva mandata bio je i njegovim predsjednikom. Bio je član Komisije za komunalna pitanja i povjerenik za graditeljsko nasljeđe. I dalje je vrlo aktivan u Društvu kao član Predsjedništva, a posebice kao glavni urednik časopisa *Kulturna baština*.

U organizaciji Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture u Splitu sudjelovao je 2003. godine u izradi Konzervatorske podloge Prostornog i Generalnog urbanističkog plana Splita. Tijekom 2005. angažiran je na projektu Obnova povijesne jezgre Splita na temelju natječaja koji je objavio Grad Split. Izradio je Studiju povijesnog i prostornog razvitka područja Starog *Hajdukovog* igrališta u Splitu u sklopu izrade programa urbanističko-arhitektonskog plana 2007. godine te Smjernice zaštite baštine u uvali Racetinovac na otoku Čiovu kao dio urbanističkog plana turističke zone. Predsjednik je Provedbenog odbora za organizaciju znanstvenog skupa *Viški boj 1866.* i predsjednik Odbora znanstvenog skupa *200 godina Klasične gimnazije u Splitu* koji je održan 2017. godine. Godine 2018. izradio je Konzervatorski elaborat za rekonstrukciju zgrade pomorskog svjetionika na otoku Daksi u dubrovačkom akvatoriju kao podlogu za njegovu revitalizaciju. Studija sadrži postojeće stanje, konzervatorske smjernice i program nove namjene. Investitor je bio Plovput d.o.o. Split. Bio je član Komisije za imena ulica i trgova i za spomenike Gradskoga vijeća Grada Splita.

NAGRADE I PRIZNANJA

Dr. sc. Stanko Piplović dobitnik je više nagrada i priznanja za svoj rad. Dobitnik je Osobne nagrade Splitsko-dalmatinske županije 2017. godine za sveukupan doprinos istraživanju povijesti i kulturne baštine Dalmacije. Odlikovan je austrijskim Crnim križem za zasluge oko podizanja novog spomenika

palima u Viškom boju 1998. godine. Godine 2012. dobio je Zahvalnicu Njemačke zajednice u Osijeku za izniman doprinos istraživanju povijesti njemačkog i austrijskog naroda i njihova doprinosa u hrvatskom kulturnom krugu i rasvjetljenje dugo prešućivane povijesti kroz dugogodišnju uspješnu suradnju u okviru znanstvenih skupova *Nijemci i Austrijanci u hrvatskom kulturnom krugu*. Društvo prijatelja kulturne baštine Split prigodom 15. obljetnice osnivanja 1986. godine dodijelilo je Piploviću, uz druge zaslužne članove i suradnike, na posebnoj svečanosti Povelju u znak zahvalnosti za predani rad i doprinos. Drugi put mu je 2021. godine dodijelilo Zahvalnicu za izniman doprinos na očuvanju i zaštiti kulturne baštine u povodu 50. obljetnice rada Društva.

Čitavu djelatnost na području znanstvenog istraživanja i populariziranja kulturne baštine kroz pisanu riječ, predavanja i dnevni tisak Splita i Dalmacije obavljao je uz redovan rad i sada u mirovini volonterski. Svojim radom doprinio je produbljivanju znanja o bogatoj i burnoj prošlosti grada tijekom njegovih 1700 godina.

Dobitnik je Nagrade Grada Splita za životno djelo 2022. godine čime je zaokružio svoj znanstveni i javni rad u Splitu i Dalmaciji.

Na kraju treba naglasiti da je dr. sc. Stanko Piplović kao istraživač, zaljubljenik i poštovatelj splitske i dalmatinske kulturne baštine i njezin agilni promicatelj svojim znanstvenim i javnim djelovanjem znatno doprinio razumijevanju fenomena, vrijednosti i egzistencije splitske i dalmatinske baštine. Poznato je da je Split, jednako kao i Dalmacija, područje na kojem su paralelno egzistirale dvije kulture – tradicionalna i gradska urbana kultura, formirajući vlastite kulturne tradicije samostalno ili u suodnosu. Te su tradicije povijesno nastajale i stvarale različite kulturne strukture u širem okruženju i u suegzistenciji s drugim kulturama. Upravo je ta bogata tradicija i njezina raznolikost bila privlačna točka koju je nastojao istražiti, opisati i s kojom je identificirao svoj angažman.

Istražujući splitsku i širu baštinu, povijest, graditeljsko nasljeđe i lokalitete, opisao je ne samo njezinu slojevitost i bogatstvo, nego je znanjem o baštini olakšao identifikaciju mlađih generacija s kulturnom baštinom kao okruženjem u kojem žive. Iz njegova opusa otkrivamo ne samo produkciju jednog znanstvenika, koji baštini pristupa kao povijesnoj vrijednosti, nego je obnavljajući sjećanje na događaje, osobe i artefakte doprinio održavanju njezine aktualne vrijednosti kao svjedoka sadašnje kulture i života.

Slika 3. Obilježavanje godišnjice Viškoj boja 1996. godine uz sudjelovanje austrijskih povijesnih postrojbi

Slika 4. Otkrivanje novog spomenika palim mornarima u Viškoj bitci, 1998. godine

Slika 5. Pred ulazom u staru zgradu Sveučilišne knjižnice u Splitu, 2009. godine

Slika 6. Sudionici međunarodnoga znanstvenog skupa „150. obljetnica Viškoga boja“, Vis, 8. – 10. lipnja 2016.